

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1447/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Бондокић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Микић, адвокат из ..., ради иселјења и предаје у државину, одлучујући о захтеву Основног суда у Неготину за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 24/2021, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Неготину за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету П 24/2021.

Образложење

Основном суду у Неготину поднета је тужба ради иселјења тужених и предаје непокретности у државину тужиоцу и предмет је заведен под пословни број П 24/2021.

Подноском од 09.04.2021. године тужилац је предложио одређивање другог месно надлежног суда, а као разлог је навео да је у предмету истог суда П 470/20 покренута парница по тужби тужилаца ГГ и ДД, против тужених ЂЂ (оца овде тужиоца) и АА (овде тужиоца), ради утврђења ништавости уговора о поклону (којим је тужени ЂЂ располагао предметним станом у корист туженог овде тужиоца АА) и утврђења права својине тужилаца ГГ и ДД на том стану, као и да је за поступање у тој правној ствари, решењем Врховног касационог суда Р 227/2020 од 25.11.2020. године, одређен Основни суд у Зајечару, јер постоји сумња да су у извршном поступку пред Основним судом у Неготину у предмету И 1335/2010, у ком је извршни дужник отац тужиоца ЂЂ, учињене неправилности у вези продаје непокретности која је предмет захтева за утврђење у тој правној ствари овде туженима.

Основни суд у Неготину је, по предлогу тужиоца, уз пропратни акт П 24/21 од 12.04.2021. године, поднео захтев Врховном касационом суду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Имајући у виду цитирану законску одредбу као и наводе из предлога тужиоца за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за делегацију другог стварно надлежног суда.

У овој правној ствари поступак је покренут ради исељења тужених из непокретности која је према изводу из листа непокретности у власништву тужиоца. Одлука о тужбеном захтеву трећих лица за утврђење ништавости уговора о поклону (којим је тужилац стекао право својине на стану из ког тражи исељење тужених) и утврђење права својине трећих лица на том стану, у предмету који се, након делегације, води пред Основним судом у Зајечару, је претходно питање за одлуку о евентуалној обавези овде тужених да се иселе из предметне непокретности и исту предају у државину тужиоцу, али истовремено вођење поступка у тој правној ствари, пред другим месно надлежним судом, не доводи у сумњу независност и непристрасност Основног суда у Неготину да поступа у овој правној ствари.

Због наведеног нема разлога који би по свом значају оправдавали тражену делегацију, нити се таквима могу сматрати разлози које је у предлогу за делегацију навео тужилац.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**